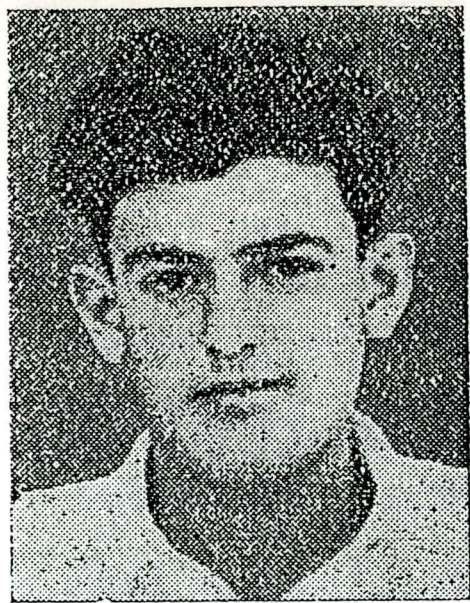

מאיר בן-ציון

בן יוסף ורוזליה. נולד ב־1.3.1928
בצ'רנוביץ (אז בירת חבל בוקובינה
שברומניה). הבן הבכור להוריו. הפליא
את כל יודעיו בהתפתחותו הגופנית
והשכלית המהירה ועוד בשחר ילדותו היה
לעזר לאמו ולאחיו הקטן ממנו. דיבר
בבית הוריו אידיש, חונך הינוך מסורתי
ולמד בבית-ספר עממי ובגימנסיה, ברומ-
נית ובגרמנית, וסיגל-לו בדיבור ובכתב
גם את שפת אמו, ילידת אזור הדיבור

ההונגרי שמעבר לקרפטים. לבר-מצוה הגיע בשנת 1941, כשיהודי
בוקובינה הופקרו למרצחים בעלי-בריתם של הנאצים. בגלל מחלת אחיו
הקטן סירב להיענות להזמנת סבו לצאת אליו לחופשת הקיץ אל הכפר,
ואחרי ימים מעטים נרצחו הסב וכל יהודי המקום. אחר-כך גורש עם
המשפחה לטרנסדניסטריה ונשא בכל תלאות הנודדים וחיי התופת
שבמחנה באומץ ובגבורה כאחד המבוגרים ולא השמיע כל תלונה לבל
יצער את הוריו. בראשית 1943, בהגיע ועדה להוציא את שרידי היתומים
מהמחנה ולהעבירם לבית-יתומים ברומניה וניתנה אפשרות גם להורים
חיים לשלוח את ילדיהם כיתומים, כדי להצילם, סירב לבל יעזוב את הוריו
בצרתם. אחרי שידולים נענה ונסע עם אחיו למוסד ברומניה.
ב־4.4.1944 כתב בהונגרית את השיר „היהודי הנודד“, בו הוא מבטיח
ליהודי הנודד את המולדת כשילומים על נהרי דמו השפוך, ואחרי ימים
אחדים הפליג ארצה בשיירה הראשונה של „עליית-הנוער“. בארץ התחנך
במעלה-החמישה, סיגל לו במהרה את הדיבור העברי, למד נגרות והתמסר
לעבודה. עודד את חבריו בהומור עליו, תפס עמדת מנהיג ויוזם ועזר
בנדיבות לחברים חדשים. ביזמתו התארגנו כגרעין להתישבות. אך
בנובמבר 1945, כשעלו הוריו לארץ בחוסר כל, נאלץ לעזוב את הגרעין
כדי לעזור להם בסידור ראשון ובפרנסה. עבד כדקורטור בתעשית וילאות
סרטני בתל-אביב ולעתים קרובות היה מבקר את „משפחתו הגדולה“
במעלה-החמישה.

כשהחלה מלחמת-השחרור התיצב בין הראשונים לשירות בגרעינו
בפלמ"ה. עבר קורס ושירת כתובש בכפר-ביל"ו. הועבר לירושלים
ובתפקידו כמקלען נפל בקרב נבי-סמואל ביום 23.4.1948. הובא למנוחת-
עולמים בבית-הקברות בקריית-ענבים ב־25.4.1948.